

[Hassing-Jørgensen.]

det her foreliggende Forslag tilsigter, kan det efter min Mening kun bidrage til at fremkalde megen Bitterhed i store Dele af Befolkningen, en Bitterhed, som Rigsdagen nu har en Mulighed for at fjerne.

Rager: Med Hensyn til den principielle Indstilling over for dette Lovforslag har vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, gjort Rede, og jeg kan fuldt ud slutte op bag de Udtalelser, han har fremsat.

Naar jeg tager Ordet i Dag, er det for at beskæftige mig med nogle Enkeltheder i Forslaget, og jeg vil da først over for den højtærede Finansminister udtale en Tak, fordi man har foretaget en Ændring i den Beskatning, som Glødelamper og Radiorør er Genstand for. Den Maade, den hidtil gældende Lov var udarbejdet paa, bar i høj Grad Præget af, at den var blevet hurtigt til, og at man ikke havde haft Lejlighed til at gennemtænke Konsekvenserne af det, der skete dengang, særlig ikke naar man erindrer, at foruden de paalagte Afgifter maa ogsaa Priskontrolraadets Anvisninger for de Virksomheder, der fremstiller saadanne Glødelamper, være gældende. En af de paagældende Virksomheder har vist mig, hvorledes dette, at der var forskellig Afgift paa Lamper, fabrikeret i Danmark, og Lamper, der blev importeret, medførte, at en enkelt bestemt Lampe kunde have 4—5 forskellige Priser paa det danske Marked. Dette kan naturligvis de store Virksomheder holde Kontrol med, men naar det kommer ud i Omsætningens yderste Led, saa er der ingen, som skal bilde mig ind, at de paagældende overhovedet har Mulighed for at holde Kontrol med det, og derfor tror jeg ogsaa, det er rigtigt, at man har bøjet sig for de saglige Argumenter, der er blevet fremført.

Men jeg vil gerne i denne Forbindelse udtale, at jeg havde ogsaa haabet, at man havde villet tage Hensyn til Ønsker angaaende, hvornaar Afgiften paa Lamper skulde erlægges, og jeg ved, at de paagældende Virksomheder, der har med dette at gøre, har meget store Beløb ude. Jeg vil henstille, at det Udvalg, der bliver nedsat, kommer til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende en anden Ting i Lovforslaget i Tilknytning til Lovens Administration.

Naar Folk har noget at klage over i Administrationen, bliver der altid den Vej at forelægge disse Klager for et Medlem af

den høje Rigsdag. Det er ikke altid morsomt at modtage disse Klager, det er ofte overordentlig svært at trænge til Bunds i dem; dertil kommer, at man altid maa give en Administration en bred Margin, ikke mindst under de nuværende Forhold. Men jeg skønner saaledes, at af de Klager, jeg har faaet forelagt, er der nu et langt større Antal, procentvis, der er berettigede, end der tidligere har været. Det forekommer mig derfor nødvendigt, at vi benytter Lejligheden, naar Lejlighed gives kan, til at raabe et Varsko over for Administrationen. Meget ofte bedømmes Rigsdagen og dens Handlinger nemlig efter det, der foregaar rent administrativt.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Dag, at vi skulde ikke tale om vore egne Sager, men jeg vil alligevel tillade mig her at fremdrage nogle Sager fra min egen Praksis vedrørende den gældende Lov, fordi jeg her har Dokumentation liggende. Det er altid vanskeligere, saa snart man skal fremdrage saadanne Ting fra andre, meget ofte, fordi de ikke vil stille sig i Brechen.

I § 6 er der nu indført legal Tildeling af Legitimationskort. Disse Legitimationskort har tidligere været tildelt administrativt, og Administrationen har i sine Cirkulærer med et Pennestrøg ganske ændret den gældende Lovs Bestemmelser, hvorefter en Virksomhed, der udleverede en Vare, var afgiftspligtig, til, at den paagældende kun var afgiftspligtig, naar han var anmeldt og havde Legitimationskort. Paa en direkte Forespørgsel til Administrationen, om den mente at være berettiget til at foretage en Lovændring, har jeg ikke kunnet faa noget bestemt positivt Svar.

Nu vil man indføre disse Legitimationskort som noget i Loven fastsat; men jeg maa advare imod det, i hvert Fald inden for de Brancher, der ikke har ret meget med denne Lov at gøre, og hvor de Artikler, som falder ind under den, kun spiller en ganske forsvindende Rolle.

Jeg maa sige, at jeg har aldrig været ude for Forespørgsel om vor Virksomheds Legitimationskort, og jeg har heller aldrig spurgt nogen om det. Det er en Taabelighed at tro, at man i almindelig daglig Handel, der sker gennem Repræsentanter, gennem skriftligt indsendte Ordre eller telefoniske Ordre, der meget ofte afgives til unge Mennesker i en Forretning, kan faa alle disse til at spørge den paagældende Kunde: „Har du Legitimationskort; ja, eller nej“? Den paagældende Kunde vil vist som Regel være smilende over for det, og næppe give Svar, men sige: „Ja, hvis du skal have